

ଶିକ୍ଷାଅଞ୍ଚଳ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଜରିଆରେ ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ ପ୍ରଶାସନ, ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ କେନ୍ଦ୍ରଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳ

ବନାମ

ମେସର୍ସ ଜନ୍ମନ୍ ପେଣ୍ଟସ୍ ଏବଂ ବାର୍ନିଶ୍ କୋ.

22, ମାର୍ଚ୍ଚ 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ପଞ୍ଜାବ ରାଜଧାନୀ (ବିକାଶ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ 1952/ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ (ସ୍ଥାନ ଏବଂ ଅଙ୍ଗାଙ୍ଗିକାର ବିକ୍ରୟ) ନିୟମାବଳୀ, 1960:

ଧାରା 8- ନିୟମ 11-D-ଔଦ୍ୟୋଗିକ ସ୍ଥଳ- ଆବେଦନ-ବର୍ତ୍ତନକାରୀଙ୍କ ତୁଟି ହେତୁ ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ-ସ୍ଥଳରୁ, ଛାଡି ଚାଲିଯାଉଥିବା ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀଙ୍କୁ ପୁନଃ ହସ୍ତାନ୍ତର ପାଇଁ ଆବେଦନ- ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଏବଂ କ୍ଷମତା ପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚୂଚୀୟ ପକ୍ଷର ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଥରେ ମୂଳ ବର୍ତ୍ତନ ବାଟିଲ୍ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ପୁନଃ ଦଖଲ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚୂଚୀୟ ହୋଇଗଲେ, ବର୍ତ୍ତନକାରୀଙ୍କର ବର୍ତ୍ତିତ ସ୍ଥଳ ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ରହେ ନାହିଁ- ନିୟମ 11-D ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତନ ପାଇବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ- ନିୟମର ଭାଷା ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଛାଡି ଚାଲିଯାଉଥିବା ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀଙ୍କୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ଏକ ବିବେକାନୁମୋଦିତ ସୁବିଧା ହେତୁ, ସେହି ବାହାରୁଥିବା ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ବାସ୍ତବରେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ ସତ୍ୟ, ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ବାସ୍ତବ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ- ଚୂଚୀୟ ପକ୍ଷ ପାଇଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବିଦାରୀ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଏହି ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7115/1996 ।

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2677/1993 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 4.11.93 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ଅରୁଣ ଜେଟଲୀ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ କାମିନୀ ଜୟସିଂହ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍. ଏଲ୍. ବର୍ମା, ଏଲ୍. କେ. ପାଣ୍ଡେ ଏବଂ ମହାବୀର ସିଂହ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱରା କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନ ପଞ୍ଜୀବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2677/93 ରେ 4 ନଭେମ୍ବର, 1993 ତାରିଖର ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ସ୍ୱୀକୃତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଲା, ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ ଶିକ୍ଷାଞ୍ଚଳର ଧାରକ ସଂଖ୍ୟା 187-B କୁ ଶିକ୍ଷା ଉପଯୋଗ ପାଇଁ ମେସର୍ସ ଜନସନ ପେଣ୍ଟସ୍ ଆଣ୍ଡ୍ ବାର୍ନିଶ୍ କମ୍ପାନୀକୁ ବଞ୍ଚନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବଞ୍ଚନଗ୍ରାହୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ସରଦାର ଗୁରବନ୍ତ ସିଂହଙ୍କ ପୁତ୍ର କଲରାଜ ସିଂହ ପାଲ୍ । ଏହି ବଞ୍ଚନ 1965 ମସିହାରେ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଗଜକୁ 10 ଟଙ୍କାର ରିହାତି ଦରରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା । କିଛି ପରିଶୋଧରେ ତ୍ରୁଟି କରାଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, 26 ଏପ୍ରିଲ, 1967 ରେ ସ୍ଥାନଟି ପୁନଃଦଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଜରିମାନା ସହିତ ରାଶି ପରିଶୋଧ କରିବା ପରେ ସମ୍ପତ୍ତିଟି ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ତା'ପରେ, ଏଥିରେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ନ ହେବାରୁ, 1981 ମସିହାରେ ସମ୍ପତ୍ତିଟି ପୁଣି ଥରେ ପୁନଃଦଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । LPA ମଧ୍ୟ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ SLP ଦାଖଲ ହେବା ପରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ ଆଦେଶକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ । ଏହିପରି, ବଞ୍ଚନ ପାଇବାର ଅଧିକାର ତୃଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିବାଦର ସମାଧାନ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ (ଜମି ଏବଂ ଭବନ ବିକ୍ରୟ) ନିୟମ, 1960 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ନିୟମ') ର ନିୟମ 11-D ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କଲେ । ନିୟମ 11-D (i) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଯେ, ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି କାରଣବଶତଃ 1952 ର ଅଧିନିୟମ 27 ର ଧାରା 8-A ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଜମି ପୁନଃ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥାଏ, ସେଠାରେ ଶିକ୍ଷାଞ୍ଚଳ ଅଧିକାରୀ ଏକ ଆବେଦନ ଉପରେ, ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ମୂଳତଃ ଦେୟ କିଛିର 10 ଶତାଂଶ ସହ ସମାନ ରାଶି କିମ୍ବା ମୂଳତଃ ପ୍ରଦତ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ପୁନଃ ହସ୍ତାନ୍ତର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିବା ସମୟରେ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରଭେଦର 1/3 ଅଂଶ, ଯେଉଁଟି ଅଧିକ ହେବ, ତାହା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସର୍ତ୍ତରେ, ପୂର୍ବତନ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀଙ୍କୁ ସେହି ଜମି ପୁନଃ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିପାରିବେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପଧାରାଗୁଡ଼ିକ, ଏହି ମାମଲାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ, ଯାହାରେ ସେହି ପରନ୍ତୁକ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା କେବଳ ନିୟମ 11-D ର ଉପଧାରା (1) ପୂରଣ ହେଲେ ହିଁ ରହିଛି । ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି । ଶିକ୍ଷାଞ୍ଚଳ ଅଧିକାରୀ ବଞ୍ଚନର ପୁନଃ

ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନଟି ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ପ୍ରତିବାଦୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇ ଆବେଦନ କାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସେହି ଜମି ବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହିପରି, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ଜେଟଲୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ, ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଏହି ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରୁ ଏହା ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ କୁଲରାଜ ସିଂହ ପଲ ବାସିନ୍ଦା- 5997, ସେକ୍ଟର 18, ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ର ତେଜପାଲ ସିଂହ ବ୍ରାଉ, ନରିନ୍ଦ୍ର ବ୍ରାଉ ଏବଂ ଗୁରିନ୍ଦର ବ୍ରାଉ, ପିତା- ସରଦାର ଗୁରସେଞ୍ଜକ ସିଂହ ବ୍ରାଉଙ୍କ ଲାଭ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ପ୍ରତିବାଦୀ ଜଣେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ନୁହନ୍ତି । ଶିକ୍ଷାଞ୍ଚଳ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ବଣ୍ଟନପ୍ରାପ୍ତ କୁଲରାଜ ସିଂହ ପଲଙ୍କୁ ପୁନଃହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବାର କୌଣସି ବାଧ୍ୟତା ନାହିଁ । ଏହାର ସମର୍ଥନରେ ସେ ସାଧାରଣ କ୍ଷମତା ପତ୍ରର ଉଲ୍ଲେଖଗୁଡ଼ିକ, ବଣ୍ଟନର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ କୁଲରାଜ ସିଂହ ପଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପରୋକ୍ତ ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କଥିତ ଭାବେ ସମ୍ପାଦିତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ଉଲ୍ଲେଖଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ି ଶୁଣାଇଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଏମ୍.ଏଲ୍. ବର୍ମା ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଦାବିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ବସର୍ତ୍ତ ହେଉଛି କୁଲରାଜ ସିଂହ ପଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷର ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିକାର । କୁଲରାଜ ସିଂହ ପଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ତୃତୀୟ ପକ୍ଷର ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ବୋଲି ସିଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷାନ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶରେ କୌଣସି କାରଣ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିୟମ 11-D ଅନୁଯାୟୀ ପୁନଃବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ବୈଧ କାରଣ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଏହା ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ମାମଲା ନୁହେଁ ।

ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି: ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ସ୍ଥଳର ପୁନଃବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲେ କି? ତଥ୍ୟ, ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଆମର ସୁବିଚାରିତ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲେ । ଏଥିରୁ ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଯେ କୁଲରାଜ ସିଂହ ପଲ୍ ଜଣେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଭାବରେ ନିଜ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି । ସେ ଶ୍ରୀ ଗୁରସେଞ୍ଜକ ସିଂହ ବ୍ରାଉଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶ୍ରୀ ତେଜ ପଲ୍ ବ୍ରାଉ, ନରିନ୍ଦର ବ୍ରାଉ ଏବଂ ଗୁରିନ୍ଦର ବ୍ରାଉଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପରି ପ୍ରତୀକ୍ଷମାନ ହେଉଛି । ଏହା ଏକ ସ୍ୱୀକୃତ ତଥ୍ୟ ଯେ କୁଲରାଜ ସିଂହ ପଲ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୁରୁସେଞ୍ଚକ ସିଂହ ବ୍ରାଉଙ୍କ ସହ ରହୁଛନ୍ତି । ଯଦି ସେ ପ୍ରକୃତରେ ସେପରି ରହୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଭାର ସତ୍ୟପାଠରେ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଭାବେ ତାଙ୍କର ଆବାସିକ ସଂଖ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତେ କାରଖାନା ସଂଖ୍ୟା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନଥୁଲା । ସାଧାରଣତଃ, କ୍ଷମତା ପତ୍ରରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମୂଳ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟବିଧିର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିବା ଏକମାତ୍ର ଔଦ୍ୟୋଗିକ ସ୍ଥଳ ସମ୍ପର୍କରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କ୍ଷମତା ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ହେବ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନଥାଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସମାନ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ୍ଷମତାପତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନଥାଏ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ତାହାର ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ, ତେବେ ସେ ବୈଧ ଭାବରେ ତାହାର ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ତାଙ୍କର ଯେକୌଣସି ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି, ନ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ଆମେ ବୁଝିପାରୁ । କିନ୍ତୁ ଅଭିଳେଖରେ ଉପଲବ୍ଧ ପରିସ୍ଥିତି ସେପରି ନୁହେଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ କ୍ଷମ୍ଭ ଯେ, ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟପତ୍ର ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କରାଯାଇଥିବା ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସମାନ ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ୟପତ୍ର ଏବଂ ସାଧାରଣ କ୍ଷମତା ପତ୍ରର ଏକତ୍ର ପଠନରୁ ଏହା କ୍ଷମ୍ଭ ହୁଏ ଯେ, ସେ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସାଧାରଣ କ୍ଷମତା ପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଉପରୋକ୍ତ ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାର ଦାବି କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କୁଲରାଜ ସିଂହଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ପରସ୍ପରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଥିବା ପରି ପ୍ରତୀତ ହେଉନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଯୌଥ ପରିବାରର ପକ୍ଷରୁ ଥିବା ପରି ପ୍ରତୀତ ହୁଏ । ଯଦିଓ ଏହା କାହାରି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଦାବିକୁ ପୂର୍ବରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି କ୍ଷମତା ପତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି: ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ସେହି ଔଦ୍ୟୋଗିକ ସ୍ଥଳ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କି?

ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ, ମୂଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଥରେ ବାତିଲ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ପୁନଃଦଖଲ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଲେ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ଥଳ ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ରହେ ନାହିଁ । ନିୟମ 11-D କେବଳ ଶିକ୍ଷାତ୍ମକ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିବେକାଧିକାର କ୍ଷମତା ସହ ସମ୍ପର୍କିତ । ପୂର୍ବତନ ବିଦାୟ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରହୀତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଅଧିକାର ଥିଲା ଏକ ଆବେଦନ କରିବା । ଆବେଦନ କରିବା ପରେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମାନଦଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ହରାଇଥିବା ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପଛ ଦ୍ୱାର ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରବେଶର

ସୁଯୋଗ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିୟମ 11-D ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିବାର ପ୍ରକୃତ ସଦୁଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମେ ସନ୍ଦେହ ପ୍ରକାଶ କରୁଛୁ । କିନ୍ତୁ, ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ, ନିୟମ 11-D ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତତା ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଏତିକି କହିବା ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଯେ, ଏହା ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଧନ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଏହା ନିୟମର ଭାଷା ଅନୁଯାୟୀ ବିଦାୟୀ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରହଣୀୟାକୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଏକ ବିବେଚନାଧୀନ ସୁବିଧା, ତେଣୁ ସେହି ବିଦାୟୀ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରହଣୀୟା ପ୍ରକୃତରେ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରକୃତ, ସତ୍ୟ ଏବଂ ସଦୁଦ୍ଦେଶ୍ୟସମ୍ପନ୍ନ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରହଣୀୟା ହୋଇଥିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହିଁ ନିୟମ 11 ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର ପାଇଁ ଏହି ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖିଲେ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସେ ଜଣେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ଉପରୋକ୍ତ ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିୟମ 11-D ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଏବଂ ସ୍ଥଳଟିକୁ ପୁନଃ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଭୁଲ ଥିଲା ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହାର ପରିମାଣ 10, 000 ଟଙ୍କା ଅଟେ ।

ଆର୍. ପି

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ଥୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ

ଅନୁବାଦକ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।